

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1439/2021
26.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Дмитровића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Крагујевцу Спк 37/17 од 14.09.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 584/21 од 28.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Дмитровића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Крагујевцу Спк 37/17 од 14.09.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 584/21 од 28.09.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Спк 37/17 од 14.09.2021. године одређена је замена начина издржавања казне затвора, изречене пресудом Вишег суда у Крагујевцу Спк 37/17 од 12.12.2017. године према окривљеном АА тако што је одређено да се издржавање казне затвора изврши у установи за извршење кривичних санкција, а да се у изречену казну затвора урачуна време које је окривљени провео на издржавању казне затвора у просторијама у којима станује са електронским надзором и то од 25.02.2021. године до 13.09.2021. године, када је ухапшен.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 584/21 од 28.09.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Спк 37/17 од 14.09.2021. године.

Против правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Мирослав Дмитровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења на тај начин што ће одлучити да окривљени издржава казну у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора или их укине и прамет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП, наводећи да Апелациони суд није био надлежан да одлучује по жалбама на решење судије за претходни поступак. Поред наведеног у захтеву се наводи и да другостепени суд није одлучио о свим жалбама на првостепено решење тачније о жалби адвоката Мирослава Дмитровића, на који начин бранилац окривљеног у суштини истиче повреду члана 455. став 3. ЗКП. У поднетом захтеву се истиче и да је суд у конкретном случају требало да примени одредбу члана 27. Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера, а не одредбу члана 29. истоименог закона, јер окривљени није самовољно напустио просторије у којима станује, већ је просторије напустио на основу одлуке директора управе, а ако је та одлука била злоупотребљена, онда је иста могла бити само опозвана на начин прописан чланом 27. Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера, на који начин бранилац окривљеног указује на повреду чланова 27. и 29. Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера.

Имајући у виду да битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП, повреда члана 455. став 3. ЗКП и чланова 27. и 29. Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Дмитровића оценио недозвољеним.

Стога је Врховни касациони суд са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић